

Drosophyllum

Přátelství-špánělský věk předal Radek Kastner
[02.10.2008]
Aktualizováno [03.10.2008]

Drosophyllum LINK (1806)
- Rosnolist

Drosophyllum lusitanicum je jediným druhem rodu a patří do řady rosniček (Drosophyllaceae). Nejblíže příbuzné druhy jsou například Nepenthes (Nepenthaceae), Dioncophyllaceae a Ancistrocladaceae.

OBECNĚ INFORMACE

Rostlina byla známa již v 17. století a byla vedena jako rosnatka, až nakonec ji roku 1806 F. Link od tohoto rodu opítil. V roce 2002 byl rosnolist dokonce oddělen od řady rosniček a dostal statut samostatné řady.

Pojmenování rostliny se skládá z řeckých slov drosos (= rosa) a phyllon (= list), z čehož vznikl český název rosnolist. Druhové jméno lusitanicum pochází z latinského Lusitania (Lusitánie), dříve bylo označeno Portugalska.

Děky svému rozdílnému způsobu produkce lepkavou lapací tekutinu, je rosnolist vysloveně španělským a v současnosti patří do evropské flory.

ROZÁŠÍŘENÍ

Oblast rozšíření rosnolistu je poměrně omezená. Drosophyllum se vyskytuje jen v jižní části státního klimatu v Portugalsku, v jižní části Iberského poloostrova (Andalusie) a v severní části Maroku.

Rosnolist osidluje především kamenité kopce, másto i suché borovicové lesy v pobřežních oblastech, kde se v ranních hodinách vyskytují husté mlhy. Kyselý půdy se skládají z písků a jílu nebo jísteň, i z okoralých borovicových křoví. Rostliny osidluje otevřený habitus, ve kterém se sotva nacházejí jiné vegetace. Oproti ostatním masožravým rostlinám zdánlivě odolávají rosnolist, děky velmi dobře vyvinutému kořenovému systému, i delší období sucha, která jsou tyto rostliny vystaveny během horkých letních měsíců. I po plošných požárech, které se v těchto oblastech nejdříve vyskytují, se málokdy populace nově etablovat děky semenům, která jsou odolná proti ohni a takováto rostliny se označují jako pionýrské rostliny.

CHARAKTERISTICKÉ RYBY

Věvětve, keřovitá rostlina dosahuje výšky 40 - 60 cm. Starší

rostliny mohou být ale znatelně větší a pak se povětšinou plazí po zemi.

Čejkové listy, ve tvaru kopřivy - vyrůstají z nevztaveného vrcholku, má 10 - 25 cm na délku a mají průměr ca 2,5 mm. Mladé listy se rozvíjejí spirálovitě směrem ven z rákosice. Staré seschlé listy zůstávají na lodyze a díky reflexi UV záření slouží k línání hmyzu. Povrch listu je pokryt etnami stopkami a pářkami, které jsou seřazeny pravidelně do řady. Tak zvané tentakule vytvářejí prázdnou lapací tekutinu, která se usazuje v kapkách na červených koncích.

LAPACÍ MECHANISMUS

Drosophyllum lusitanicum se k pasivnímu pastevnímu typu lepkavých listů. Nákolik málo, produkují chutných po medu vonících sliz, jsou umístěny na koncích listů, slouží k línání hmyzu. Kořist uvězněná na lepivém slizu, která se snadno uvolňuje ze sliznice. Hmyz se při pokusu o únik celou obalí tímto slizem, ve kterém se nakonec zadusí. Prostřednictvím dráždění tentakul jsou stimulovány pářky, které vytvářejí trávici sekret, a ten pomocí rozložení lapení hmyz ve velmi krátkém čase.

KVĚŠT

Doba květu spadá do období od brzkého jara do začátku léta. Vytváří se 1 - 5 málo rozvíjených květních stonků, které jsou osazeny lapacími pářkami, stonky nesou po 5 - 7 samých pářkách o průměru od 2 do 4 cm. Ty jsou samosprašné a představují jediný způsob rozmnožování rostliny. Rychle zrající semena mají dobrou klíčitost.

PĚŠTOVÁNÍ

Rosnolist vyžaduje světlo, vzdušnou stanovitě s průměrným slunečním svitem, denní teploty od 20 - 35 °C a chladnější noci. Rostliny snáší jak vysoké letní teploty až do 40 °C, tak i studené zimy s průměrným mrazem. Průměrně zimní teploty by ale měly být 5 až 15 °C. Vzhledem ke vzdušnosti nenáročný rosnolist až tak zcela nenáročný, i když vlhkost by neměla být příliš nízká (ca 40 - 60%).

Rosnolist je velmi citlivý na obsah vápníku. Jako substrát se doporučuje sypká směs rašeliny a písku s jíllem. Tato směs by se měla udržovat vždy měrně vlhká, ale rostliny nesmí stájet permanentně ve vodě.

Po odkvětu na jaře může chvilku substrát mrazem vyschnout.

Množením rosnolistu se provádí v hradně pomocí semen, která se vysévají do nádoby, ve které budeme rostlinu pěstovat, protože rostliny jsou velmi citlivé na přesazování.

Poznámka: Kvůli hustě lepkavým kapkám na listech se přibližně rostliny ve špatných bytech rozvíjejí stejně jako u nás paprovitých mucholapky.

Literatura:

Barthlott, W., Porembski, S., Seine, R., Theisen, I. (2004): Karnivoren - Biologie und Kultur Fleischfressender Pflanzen. Verlag Eugen Ulmer.

D'Amato, P. (1998): The Savage Garden - Cultivating Carnivorous Plants.

Labat, J. J.(2003): Fleisch fressende Pflanzen - Auswahl und Pflegen. Verlag Eugen Ulmer, Stuttgart.

Slack, A. (1979): Carnivorous Plants. Reed, London.

© Markus Welge | Poslední aktualizace: 17.09.2007

T: Josef Molnár